

'ഒരു പ്രശ്നം, പക്ഷേ, തൃപ്തികരമായി പരിഹരിക്കാൻ കഴിയുന്ന തരയിലായില്ല. 'നർദ്ദപ്പപ്പാക്കൊരാണോർന്നം' എന്ന നോവലിന്റെ അവസാനാഖ്യായത്തിൽ ആ ആന,വാസ്കവത്തിൽ, 'ഒരു കഴിയാനേർന്നം' എന്ന് ചില പിള്ളേർ വിളിച്ചുപറയുന്നുണ്ട്. 'കഴിയാന' എന്ന വാക്കിനു തുല്യമായ ഇംഗ്ലീഷ് പദം 'ആൻറലയൺ' (ഉറുമ്പുസിംഹം) എന്നതാണ്. ആ സന്ദർഭത്തിലെ ശ്ലോകം ഈ ഇംഗ്ലീഷ് പദം ഉപയോഗിച്ചാൽ കിട്ടുകയില്ല. അതിനാൽ 'എലിഫന്റ് ആൻറ്' (ആനയുറുമ്പ്) എന്ന ഒരു പുതിയ ഇംഗ്ലീഷ് പദം സൃഷ്ടിച്ചുകൊണ്ട് അവിടെ ഞങ്ങൾ തടിച്ചപ്പകയാണുണ്ടായത്. ഞങ്ങളറിഞ്ഞിടത്തേറും അങ്ങനെയൊരു ജന്തു ഇല്ലെന്ന് വായനക്കാർക്കു ഞങ്ങൾ താക്കീതു തരുന്ന പുസ്തകനാമത്തിലെ 'ആന'യെക്കുറിച്ചുള്ള സമാനമായ മറ്റൊരു സൂചന ഞങ്ങൾ ഉപേക്ഷിച്ചിരിക്കുകയാണ്. നായികയുടെ 'ഉപ്പപ്പ'യുടെ 'ആനമക്കാർ' എന്ന പേരാണ് അത്. ഈ പേര് 'എലിഫന്റ് മക്കാർ' എന്നു വിവർത്തനം ചെയ്യുന്നതു താരതമ്യേന ക്ലിഷ്ടമായിത്തോന്നി. 'പരിചിതങ്ങളല്ലാത്ത പദങ്ങൾക്ക് വിശദീകരണങ്ങൾ ആവശ്യമുള്ളവർക്കുവേണ്ടി ഞങ്ങളൊരു ശബ്ദകോശം പുസ്തകാവസാനത്തിൽ ചേർത്തിട്ടുണ്ട്. മിക്ക വായനക്കാർക്കും അത് ആവശ്യമുണ്ടാവുകയില്ലെന്നാണ് ഞങ്ങളുടെ പ്രതീക്ഷ.'

വിവർത്തനമെന്ന പ്രക്രിയയെ എത്രമാത്രം ഗൗരവബുദ്ധിയോടെയാണ് പ്രൊഫസർ ആഷർ സമീപിച്ചിട്ടുള്ളതെന്നു വ്യക്തമാക്കാനാണ് ഇത്രയും ദീർഘമായ ഒരു ഉദ്ധാരണം ഇവിടെ ചേർത്തത്. മൂലകൃതിയുടെ 'അത്ഥം' മാത്രം നൽകുന്നതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം തൃപ്തനല്ല. അതിന്റെ 'സ്വാദ്' (ഫ്ലേവർ) വിവർത്തനത്തിലൂടെ ഇംഗ്ലീഷ് വായനക്കാർക്കു നൽകുകയാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം. 'തർജ്ജമ സ്ട്രിയെപ്പോലെയാണ്. അവയെ സുന്ദരിയെങ്കിൽ വിശ്വസ്തയല്ല; വിശ്വസ്തയെങ്കിൽ സുന്ദരിയല്ല' എന്നൊരു ചൊല്ലുണ്ട്. പ്രൊഫസർ ആഷറുടെ തർജ്ജമ ഒരേ സമയം സുന്ദരിയും വിശ്വസ്തയുമാകുന്നു. അർവിതാത്മാവായ ഇത്തരമൊരു വിവർത്തനത്തെ ലഭിച്ചത് ബഷീറിന്റെ ഭാഗ്യമാണ്; മലയാളസാഹിത്യത്തിന്റെ ഭാഗ്യമാണ് എന്നു പറയുന്നതും അതിശയോക്തിയായിരിക്കുകയില്ല. പ്രാതിനിധ്യസ്വഭാവമുള്ള കൃതികൾ സമാഹരിച്ചു വിവർത്തനം ചെയ്തു യുനെസ്കോ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുള്ള കൂട്ടത്തിൽ പ്രൊഫസർ ആഷർ വിവർത്തനം ചെയ്ത 'ബാല്യകാലസഖി', 'നർദ്ദപ്പപ്പാക്കൊരാണോർന്നം', 'പാത്തുണ്ണയുടെ ആട്' എന്നിവ ഉൾപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു.

(3 ജൂൺ, 1984)

65. കവിതിലകൻ പണ്ഡിതർ കെ. പി. കുറുപ്പൻ

'ശുഭ്രമക്ഷരസംയുക്തം,
ദൂരതഃപരിവർജയേൽ'

എന്ന വരികൾ ഉദ്ധരിച്ച്, സംസ്കൃതഭാഷയും അതിൽ നിക്ഷിപ്തമായ വിജ്ഞാനസമ്പത്തും ദേഹമുണ്ടാകാതെ അബ്രാഹ്മണർക്ക്, വിശേഷിച്ച് അധഃകൃതർക്ക് നിഷേധിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു എന്ന് വാദിക്കുന്നവരെ നമ്മുടെ ഇടയിൽ ഇപ്പോഴും കാണാം. യാഗാദികർമ്മങ്ങളെപ്പറ്റി പ്രതി

പാടിക്കുന്നതും ഈ കർമ്മങ്ങളിൽ ഉപയോഗപ്പെട്ടിരുന്നതുമായ വൈദിക സാഹിത്യം, പൊതുവെ, അബ്രാഹ്മണർക്ക് അപ്രാപ്യമായിരുന്നു എന്നതു ശരിയാണ്. എന്നാൽ, സംസ്കൃതത്തിലെ ഇതിഹാസ പുരാണാദികളുടെ നിർമ്മാണത്തെ വേദാധികാരമില്ലാതിരുന്ന സ്രീ-ശുഭ്ര-പതിതർക്കവേണ്ടിയായിരുന്നു. സംസ്കൃതഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ നിഹിതമായിരുന്ന ആയുർവേദം, ജ്യോതിഷം, വാസ്തുശില്പം മുതലായ പല ശാസ്ത്രങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളമാണെങ്കിൽ, കേരളത്തിൽ അവ പഠിക്കുകയും പ്രയോഗിക്കുകയും പ്രവർത്തിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തവനായ ബ്രാഹ്മണരെക്കാളേറെ അബ്രാഹ്മണർ, അവരിൽത്തന്നെ 'തൊട്ടുകൂടാത്തവർ തീണ്ടിക്കൂടാത്തവർ ദ്രാപ്പിയിൽപ്പെട്ടാലും ദോഷമുള്ളോർ' ആയ അധഃകൃതരാണെന്നു കാണാൻ വിഷമമില്ല. ആയുർവേദം പഠിക്കുകയും പ്രയോഗിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്ന നമ്പൂതിരിമാരായ അഷ്ടവൈദ്യന്മാരെ ആഭിജാത്യത്തിൽ അല്പം താണവരായേ കേരളത്തിലെ ആന്ധ്യൻ നമ്പൂതിരിമാർ കരുതിയിരുന്നുള്ളൂ. പിന്നോക്കം നില്ക്കുന്നവരെണു കരുതപ്പെടുന്ന, 'തീണ്ടിക്കൂടാത്ത'വരിൽപ്പെട്ട, മണ്ണാന്മാർ (വേലന്മാർ) ആയിരുന്നു കേരളത്തിൽ ആയുർവേദം കലവിദ്യയായി വളർത്തിയത്. ജ്യോതിഷശാസ്ത്രമാണെങ്കിൽ, ഏറെക്കുറെ പൂർണമായിത്തന്നെ 'തീണ്ടിക്കൂടാത്തവർ' ആയ കണിയാന്മാരുടെ കടംബന്ധത്തായിരുന്നു. വാസ്തുശില്പം പഠിച്ച പ്രയോഗിച്ചവനായ ഉളിയന്മാർ തച്ചന്റെ പാരമ്പര്യം അവകാശപ്പെടുന്ന ആശാരിമാരായിരുന്നു. ഇവരും 'തീണ്ടിക്കൂടാത്ത'വരിൽ പെട്ടിരുന്നു. ഇവർക്കെല്ലാം പുറമെ, സംസ്കൃതഭാഷയിൽ നിഷ്ണാതരായിരുന്ന മറ്റു അധഃകൃതജാതിക്കാരും കേരളത്തിൽ കുറവായിരുന്നില്ല. ക്രിസ്ത്യാനികൾ, മുസ്ലീങ്ങൾ എന്നീ ഹൈന്ദവേതര മതവിഭാഗക്കാർക്കിടയിലും സംസ്കൃതപണ്ഡിതന്മാരും ആയുർവേദം, ജ്യോതിഷം മുതലായ ഫലശാസ്ത്രങ്ങളിൽ അഗാധമായ അവഗാഹം നേടിയവരും കേരളത്തിൽ കുറവായിരുന്നില്ല.

'തീണ്ടിക്കൂടാത്ത'വരിൽപ്പെട്ട വാല (അരയ) സമുദായത്തിലെ ഒരംഗമായിരുന്നു കപിതിലകൻ പാണ്ഡിതർ കെ. പി. കറപ്പൻ. പക്ഷേ, സംസ്കൃതഭാഷയിൽ അവഗാഹവും മലയാളത്തിൽ പാണ്ഡിത്യവും നേടുന്നതിനു് കറപ്പനു് തന്റെ ജാതി തടസ്സമായിരുന്നില്ല. സംസ്കൃതത്തിൽ പ്രാഥമികപഠനങ്ങൾ പാച്ചശേഷം, കറപ്പൻ കൊടുങ്ങല്ലൂർ ഗുരു കലത്തിലെ ഒരംഗമായി കൊടുങ്ങല്ലൂർ വലിയകൊച്ചുണ്ണിത്തമ്പുരാൻ, മഹാമഹോപാധ്യായൻ ഗോദവർമ്മത്തമ്പുരാൻ മുതലായവരുടെ ശിഷ്യനായി. പിന്നീട്, കൊച്ചിരാജകടംബത്തിന്റെ കലഗുരുവും മഹാപണ്ഡിതനുമായ കല്ലങ്കര വലിയരാമപിന്മുറയിയുടെ കീഴിൽ സംസ്കൃതവ്യാകരണം പഠിച്ചു. കൊച്ചിമഹാരാജാവും പ്രസിദ്ധ സംസ്കൃതപണ്ഡിതനുമായിരുന്ന വാഴയൊഴിഞ്ഞ രാമവർമ്മ മഹാരാജാവിന്റെ സവിശേഷ വാത്സല്യത്തിനു പാത്രമായി. എറണാകുളത്തെ ഒരു പൗരപ്രമുഖനും സുപ്രസിദ്ധ സാഹിത്യകാരനുമായിരുന്ന സാഹിത്യകുശലൻ ടി. കെ. കൃഷ്ണമേനോന്റെ സൗഹാർദം കറപ്പന്റെ സാഹിത്യപരിശ്രമങ്ങൾക്ക് താങ്ങുതണലും നല്കി. വാഴയൊഴിഞ്ഞ മഹാരാജാവിനെത്തുടർന്ന് കൊച്ചിയുടെ ഭരണാധിപനായിത്തീർന്ന രാമവർമ്മമഹാരാജാവ് കറപ്പനു് 'കവിതിലകൻ' എന്ന ബിരുദം സമ്മാനിച്ചു. കൊച്ചി നിയമസഭയിൽ സർക്കാർ നാമനിർദ്ദേശംചെയ്ത ഒരു അംഗവുമായിത്തീർന്നു കറപ്പൻ.

മത്സ്യവ്യവസായവകുപ്പിൽ ഒരു ഗുരുസ്തനായി സർക്കാർ സർവീസിൽ പ്രവേശിച്ച കറപ്പൻ വിദ്യാഭ്യാസവകുപ്പിൽ മലയാള പണ്ഡിതരായിത്തീരുകയും, ക്രമേണ ഉയർന്ന് എറണാകുളം മഹാരാജാസ് കോളേജിൽ അദ്ധ്യാപകപദവി അലങ്കരിക്കുകയും ചെയ്തു. കൊച്ചിയിലെ

അക്കാലത്തെ പാഠപുസ്തകങ്ങളുടെ നിർമ്മാണത്തിൽ കറുപ്പൻ നിർണായകമായ പങ്കുവഹിച്ചു.

കൊടുങ്ങല്ലൂർ കേന്ദ്രമായി പ്രവർത്തിച്ചുവന്ന വെണ്ണണിപ്രസ്ഥാനത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്താവുന്നവരാണ് കറുപ്പന്റെ കൃതികൾ. തുള്ളൽ, സംഗീതനാടകം, കീളിപ്പാട്ട്, വഞ്ചിപ്പാട്ട്, കമ്മി, ഗദ്യ-പദ്യ, നാടകം, ഭാവഗാനം മുതലായവയായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിനു പ്രിയപ്പെട്ട സാഹിത്യരൂപങ്ങൾ. ഈ കൃതികൾക്ക് ഇന്നു പ്രസക്തി കറയും. കേരളത്തിലെ ഗ്രാമീണ ഗാനങ്ങൾ ശേഖരിക്കുന്നതിൽ അദ്ദേഹം തല്പരനായിരുന്നു. 'ആപാട്ടുകളും, പ്രത്യേകിച്ച് വഞ്ചിപ്പാട്ടും, കറുപ്പൻ പാടിയാൽ കേൾക്കാൻ ഉള്ള സുഖം ആർക്കും അക്കാലത്തു് അനുഭവകവേദ്യമായിരുന്നു' എന്ന് മഹാകവി ഉള്ളൂർ പറയുന്നു.

തന്റെ പാണ്ഡിത്യവും കവിത്വവും ഉദ്യോഗവും പദവിയും എല്ലാം അധഃകൃതരെ ഉദ്ധരിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി കറുപ്പൻ സമർത്ഥമായി ഉപയോഗിച്ചു എന്നതാണ് നമ്മെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഇന്ന് പ്രസക്തമായ സംഗതി കൊച്ചിയിലെ മഹാരാജാക്കന്മാർ പ്രായേണ യാഥാസ്ഥിതികരായിരുന്നു. മതാചാരങ്ങളിൽ, പ്രത്യേകിച്ച് ക്ഷേത്രാരാധനയിൽ, പഴയ പാരമ്പര്യങ്ങൾ പുലർത്തുവാൻ അവർ ബദ്ധദീക്ഷരുമായിരുന്നു. എങ്കിലും, ജീവിതത്തിന്റെ മറ്റു മേഖലകളിൽ അധഃകൃതർ ഉയർന്നുവരുന്നതിൽ അവർക്കു വിരോധമുണ്ടായിരുന്നില്ല. പരരാവകാശങ്ങളെ പറ്റിയുള്ള ധാരണ അന്ന് ജനഹൃദയങ്ങളിൽ വേരൂന്നിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല. ഒരു ഔദാര്യമെന്നനിലയിൽ, അധഃകൃതോദ്ധാരണത്തിന് കൊച്ചിരാജവാഴ്ച ഒരിക്കലും വിമുഖമായിരുന്നില്ല. ഈ പരിസ്ഥിതിയിൽനിന്ന് പരമാവധി മുതലെടുത്തവരായിരുന്നു സഹോദരൻ അയ്യപ്പനെയും പാണ്ഡിറ്റ് കറുപ്പനെയുംപോലെയുള്ള കൊച്ചിയിലെ അധഃകൃതനേതാക്കൾ.

കറുപ്പന്റെ കൃതികളിൽ ഏറ്റവും അധികം പ്രസിദ്ധിനേടിയതു് ഇരുപത്തിയഞ്ചു പദ്യങ്ങൾ അടങ്ങുന്ന 'ഉദ്യാനവിരണം' ആകുന്നു. 1926-ൽ മദ്രാസ് ഗവർണ്ണർ ഗോഷൻപ്രഭു കൊച്ചി സന്ദർശിച്ചപ്പോൾ തൃപ്പൂണിത്തുറ കനകമണു കൊട്ടാരത്തിൽവെച്ച് മഹാരാജാവു് അദ്ദേഹത്തിന് ഒരു ഉദ്യാനവിരണം നൽകി ഈ വിരണിന് അന്നത്തെ കൊച്ചിയിലെ നിയമസഭാസാമാജികരെ ക്ഷണിച്ചിരുന്നു. നിയമസഭാംഗമായിരുന്നുവെങ്കിലും താഴ്ന്നജാതിക്കാരനായതുമൂലം കറുപ്പനെ ക്ഷണിക്കുകയുണ്ടായില്ല. ഈ വിവേചനത്തിലുള്ള പ്രതിഷേധമായിരുന്നു മഹാരാജാവിനെ നേരിട്ടു് സംബോധനംചെയ്യുന്ന ഉദ്യാനവിരണം എന്ന കവിത.

'ആചാരപ്പടി പാർത്തു കാൺകിലടിയൻ
സദ്ധീവരൻ, നല്ലെഴു-
ന്നാപാന്താഗമ വാർധിമുത്തണികയാ-
ലമ്മട്ടിലും ധീവരൻ,
ആചാര്യത്വവുമുണ്ടു്, ചാരധീഷണം-
നിന്റേജിതാമർത്യ ലോ-
കാപാര്യോത്തമ! പിന്നെയെന്തടിയനെ-
ക്കാപ്പിക്കു തോല്പിക്കുവാൻ?'

'മാലോകർക്കു മതിപ്രമോദമരുളും
ശ്രീമന്മഹാഭാരതം,
ചേലോലും തദുപജ്ഞമായി വിലസും
ശരകന്തളം നാടകം,

ഈ ലോകോത്തര സൃഷ്ടി രണ്ടമതൃലം,
 ചേലൊത്ത വാലത്തിത—
 നാലോലാമല നീലനീരമിഴി—
 തുമ്പിന്റെ വമ്പല്ലയോ?’

‘ആ ലാവണ്യപയോധിയാകമരയ—
 പ്പെണ്ണിനൊരുണ്ണിക്കിടാ—
 വാലാക്കിൽ സ്പൃഹണീയ വെണണലണി—
 ചീപിൽപ്പിറക്കായ്കിലോ,
 നൂലാമാലകൾ തീർത്തു മാമരകളെ—
 ദോഷജ്ഞർ വാഴ്ത്തുംവിധം
 നാലായിട്ടു പകർവോ,നിതരനാ—
 രണ്ടായിരുന്നൂ വിഭോ?’

എന്നതുപോലെയുള്ള, രചനാഭംഗി തികഞ്ഞ പദ്യങ്ങൾ, ജാതിവിവേചനത്തെ ആക്ഷേപിക്കുന്ന ആ കൃതിയിൽ ഉള്ളതാണ്.

കറുപ്പൻ അമ്പത്തിമൂന്നാം വയസ്സിൽ അന്തരിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനനശതാബ്ദി ഈ മെയ് മാസത്തിൽ എറണാകുളത്തു് ആഘോഷിക്കപ്പെട്ടു. ‘കറുപ്പൻമാസ്റ്ററുടെ’ കൃതികൾ പ്രായേണ പ്രചാരലുപുണ്ടായിക്കഴിഞ്ഞെങ്കിലും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗംഭീരസുന്ദരമായ ആകാരവും പ്രസന്നമധുരമായ പെരുമാറ്റവും അനുസ്മരിക്കുന്ന പലരും ഇപ്പോഴും ജീവിച്ചിരിക്കുന്നുണ്ട്. കേരളത്തിലെ നാടൻപാട്ടുകളുടെ പുനരുദ്ധാരണത്തിൽ താല്പര്യമുള്ളവർ ഈ രംഗത്തിൽ ഒരു മാർഗ്ഗദർശകനായി അദ്ദേഹത്തെ എന്നും കൊണ്ടാടാതിരിക്കുകയില്ല.

(26 മെയ്, 1984)

66. ലാമാ അനാഗാരിക ഗോവിന്ദൻ

ലാമാ അനാഗാരിക ഗോവിന്ദൻ് ഇപ്പോൾ എൺപത്താറു വയസ്സായി. നാല്പത്തിനാലുകൊല്ലം മുമ്പുവരെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേരു് ഏണെസ്സ് ലോഥർ ഹോഫ്മൺ എന്നായിരുന്നു. ജർമനിയിൽപ്പിറന്ന അദ്ദേഹം ഇരുപത്തിരണ്ടാം വയസ്സിൽ ബുദ്ധമതം കൈക്കൊണ്ടു. അന്നു സ്വീകരിച്ച പേരാണ് ലാമാ അനാഗാരിക ഗോവിന്ദൻ എന്നതു്. ബുദ്ധമതത്തെപ്പറ്റി ജർമൻ ഭാഷയിൽ അദ്ദേഹം രചിച്ച ‘ബുദ്ധധർമ്മത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനതത്ത്വങ്ങൾ’ എന്ന ഗ്രന്ഥം പ്രസിദ്ധമാണ്. ഈ ഗ്രന്ഥത്തേക്കാൾ പ്രസിദ്ധിനേടിയിട്ടുണ്ട് ഗോവിന്ദൻ വരച്ച ചിത്രങ്ങൾ.

ഇക്കഴിഞ്ഞ മെയ് മാസത്തിൽ പടിഞ്ഞാറെ ജർമനിയിൽ ഒരു ‘ബുദ്ധമതപാരം’ കൊണ്ടാടുകയുണ്ടായി. ഇതോടനുബന്ധിച്ചു് ‘സ്റ്റുട്ട് ഗാർട്ട്’ എന്ന നഗരത്തിൽ ഒരു പ്രദർശനം സംഘടിപ്പിക്കപ്പെട്ടു. പ്രദർശനത്തിലെ പ്രധാന ആകർഷണം ലാമാ അനാഗാരിക ഗോവിന്ദന്റെ ചിത്രങ്ങൾ ആയിരുന്നു. ചീനക്കാർ തിബത്തു് കൈയടക്കുമ്പു് ലാമാ ഗോവിന്ദൻ തിബത്തു് സന്ദർശിച്ചിരുന്നു. തിബത്തു് സന്ദർശനക്കാലത്തു് ഗോവിന്ദൻ വരച്ചവയായിരുന്നു ഈ ചിത്രങ്ങൾ. മതപരമായ ഉള്ളടക്കവും രഹസ്യാത്മകമായ വിദൂരാന്തരീക്ഷവുമുള്ള ഈ ചിത്രങ്ങൾ കാണാൻ ജർമൻകാർ തിരക്കിക്കൂട്ടിയതിൽ ആശ്ചര്യമില്ല.